

Maria tenhemelopneming

15 Augustus 2023

1^e lezing Apok. 11, 19a; 12, 1. 3 – 6a. 10ab

2^e lezing 1 Kor. 15, 20 – 26

Evangelie Lc. 1, 39 – 56

Dierbare broeders en zusters in Jezus Christus,

Er verscheen een groot teken aan de hemel, een vrouw bekleed met de zon, de maan onder haar voeten en op haar hoofd een kroon van twaalf sterren. Maar het was niet het enige teken. Het is een teken en het tweede teken is *een grote vuurrode draak. Hij had zeven koppen en tien horens en op elke kop een diadeem.* Een teken wordt ons gegeven om iets anders te verstaan dan alleen datgene wat we zien. Een teken verwijst naar iets. Hier is het een dubbel teken, de vrouw en de draak. Waarheen verwijst dit dubbele teken? Is het niet naar de grote kosmische strijd, die heel de geschiedenis van de mensheid tekent? De strijd tussen het zijn met God en het zijn tegen God. Een strijd die heel de geschiedenis van de mensheid bepaalt, en die nog steeds, ook vandaag onze geschiedenis bepaalt. Niet alleen in de wereld van de politiek, ook in de wereld van de kerk, ook in ons eigen hart. Een teken van de grote strijd tussen goed en kwaad, tussen God en datgene – degene - die ons van God wil verwijderen. Een strijd waarin de overwinning al behaald is.

De verrijzenis uit de doden van onze Heer Jezus Christus nadat Hij zichzelf op het kruis voor alle zonden van heel de wereld had gegeven, de verrijzenis is de ultieme totale overwinning van God op het kwaad. Van God op de dood, van het leven op de dood. En God heeft Onze Lieve Vrouw uitgekozen om als eerste van de hele schepping die strijd niet alleen te voeren maar ook in die strijd te overwinnen. Op een totale manier te overwinnen, met lichaam en ziel helemaal overgebracht naar het leven van God. Dat is Maria's Pasen in het voetspoor van haar Zoon.

En daarom is Maria's Magnificat niet alleen de vreugde van een Moeder die vol verwondering en dankbaarheid haar zwangerschap beseft. Maar het Magnificat is vooral de Paaslofzang van Onze Lieve Vrouw, de Paaslofzang waarin de overwinning op de dood wordt bezongen. Waarin de overwinning op de dood die Jezus heeft behaald in Zijn lijden en dood en Zijn verrijzenis wordt bezongen en verheerlijkt. Een overwinning die Hij allereerst aan Maria zelf heeft doorgegeven, waarin Hij haar heeft laten delen. En hoe is dan die overwinning tot stand gekomen? Het wordt in het Magnificat met allerlei beelden gezegd: het is God zelf, Zijn kracht, Zijn macht, Zijn grootheid, Zijn barmhartigheid die alles heeft gedaan. *Hij toont de kracht van Zijn arm, slaat trotsen van hart uiteen, heersen ontnemt Hij hun troon*, alles wat tegen Hem is, wat Zijn werk kan vernietigen en verminderen: alles vernietigt Hij en Hij alleen. Hij is de Heer van de geschiedenis, Hij is trouw aan Zijn belofte.

Maar dat is niet alles, want de wonderwerken die Hij doet, kan Hij alleen doen aan een mens die deze werken ook kan ontvangen. Hij wil *neerzien op de kleinheid van Zijn dienstmaagd* en op ieder van ons. De overwinning op de dood is niet alleen Zijn werk. St. Jan zegt: *dit is de overwinning; ons geloof.* Ons eenvoudige geloof, onze aanvaarding dat Hij het voor ons doet.

Dat Hij in de strijd die wij te voeren hebben ook vandaag, dag aan dag, onder ons, in ons, degene is die ons Zijn kracht schenkt. Hij heeft die kracht ontplooid in Onze Lieve Vrouw. Als eerste van alle verlost, op eminente manier verlost, maar om in haar te laten zien wat Hij ook in ons, zoals wij hier zijn, wil bewerken. Iets groots, iets groots wat wij niet kunnen. Iets groots waarvoor wij nooit de kracht zouden hebben, want het is Zijn kracht die in ons werkt. En alleen wie zo klein is, durft te ervaren, welke grote werken God aan ons kan en wil doen. *Van vreugde juicht mijn geest om God mijn redder. Amen*